

Boží vůle
- *mluví* **Dan Mohler**

Dan Mohler - God's Will

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **05**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Dan Mohler - Boží vůle

Mám na srdci, abyste přijali hlubší zjevení Boží lásky k vám právě tam, kde se zrovna v životě nacházíte. Lidi - On nám dal své Slovo. Dal nám svoje Slovo. Jsme zde, abychom se dívali na Jeho Slovo a když vidíme jeho Slovo, díváme se na Něj. Amen? Vidíme, kdo je, po čem touží a co vykonal.

Milujeme Tě Ježíši, přišel jsi jako člověk, vzdal ses veškeré svojí slávy, zmařil jsi sám sebe, abys přišel k nám, to musí znamenat něco velkého a my Ti dnes večer děkujeme za zjevení Evangelia, které exploduje v našich srdcích. Nebudeme ze sebe dělat méněcenné, nevěříme každému názoru a každému větru učení, ale díváme se na Slovo, díváme se na Ježíše a žádáme Tě Otče o zjevení a poznání. Díky, že právě teď víme, že Jsi poslal svého Syna. Věřím, že lidé, ke kterým mluvím rozumí, a to i historicky, že Ježíš byl člověk a zemřel na kříži a přitom byl Syn Boží. Otče, ať zjevení vzkříšeného Krista pronikne dnes do našich srdcí a změní nás navždy. Vyžeň každou nemoc a chorobu z tohoto místa, z těl a životů lidí a Otče děkuji Ti za vykoupení, které přichází skrze krev Ježíše Krista. Bože Otče, v autoritě jména Ježíš Ti právě teď děkujeme za úplné vykoupení na tomto místě pro ducha, duši i tělo. Děkujeme ti za zjevené poznání, které otevírá oči našemu porozumění, abychom to mohli uvidět a stát se tím, co uvidíme. Díky za světlo, které v nás rozsvěcuješ Bože. Díky za odhalení a odstranění každého závoje, každé temnoty, každého kamene úrazu, každého omezení, každého myšlení, které je méně než pravda, Slovem živého Boha. Díky za Tvoji svatou přítomnost teď na tomto místě. Vítáme tě Duchu Svatý, vítáme tě a toužíme po tvé přítomnosti zde, poddáváme se tvé přítomnosti Pane. Neschováváme se před Tebou, neodporujeme Ti, chceme, abys přišel modeloval a tvaroval nás, abys nás učinil podle své vůle a svého obrazu. Otče podávám Ti sám sebe a každého, koho jsi sem přivedl, do Tvé lásky a přítomnosti. Děkuji Ti, že právě teď jsi nás obalil svojí milostí a věřím, že jsi zde a držíš nás ve své ruce, aby se naplnil tvůj záměr dnes večer. Odmítáme klam a děkujeme Ti za Boží lásku a Boží pravdu, která přišla skrze Ježíše. Miluji Tě Ježíši.

Prostě Ho milujte. Miluji Tě Ježíši. Miluji tě Pane Ježíši, děkuji, že jsi za mě zemřel. Děkuji Ti, že jsi prolil svoji krev a nežádal jsi po mně, abych prolil svoji a šel na ten kříž abych mohl žít, ale že stačí, když prostě nesu svůj kříž, pokládám svůj život a žiji pro Tebe Bože. Díky, díky, díky. Stal ses čím jsem byl, abych se mohl stát čím jsi Ty. Jsem dědic a spoludědic s Kristem, abych se stal Božím dítětem. Dal jsi svého Syna, abys zdědil a získal mnoho synů a dcer, a Duch synovství přišel a my jsme synové a dcery všemohoucího Boha. Díky Otče, že to je pravda. Bože, uctíváme Tě, jedne zde jak chceš Ty.

Budu teď zpívat jeden Žalm a pokud ho znáte, připojte se. Je to můj oblíbený Žalm a obsahuje důležitou pravdu - vždy se potřebujeme dívat na odpověď/řešení problému a ne na problém. Tolikrát jsme motivováni problémem a čím víc jsme na něj zaměřeni, tím je větší, a voláme ze zoufalství na místo Smlouvy a víry.

Obraťme své oči k Ježíši, pozorně se podívejme do Jeho nádherného obličej a pozemské věci podivně potemní, Ve světle Jeho slávy a milosti. Obraťte své oči k Ježíši, pozorně se podívejte do Jeho nádherného obličej a pozemské věci podivně potemní, Ve světle Jeho slávy a milosti. Amen.

Ježíš v Matouši mluví o starání se a inspirací Ducha Svatého nechal pisatele toto zapsat. Ježíš řekl a udělal mnoho věcí, které nejsou zapsány - Bible to říká, ale to co máme je inspirováno Duchem Svatým, takže On chce, abychom to měli, znali a slyšeli. Takže asi na půl stránce v mé Bibli mluví o starání se a že my bychom se nikdy neměli starat - to řekl Ježíš. Pokud neznáte Boha, tak starání se je první věc, kterou uděláte, ale i když přijde poznání Boha, stejně jsme pokoušeni "starat se". Myslím, že Ježíš ví, o čem mluví - poukazuje na věci, kde býváme slabí a zranitelní a říká, abychom se nikdy nestarali. Sdílí, jaký je vztah Otce k nám i přes to, že jsme díky hříchu byli

oddělení od Otce a pravděpodobně by bylo pravdivé pro většinu z nás říct, že jsme "vyrostli bez silného zjevení reality Boha" i když jsme říkali, že jsme věřili v Boha. To platí obecně. Ale On řekl, abyste se nikdy nestarali, nemůžete nic přidat ke svému životu, obzvláště žádné vlasy - pokud něco, pak spíš pravděpodobně nějaké staráním ztratíte, ale určitě nepřidáte. || Říká, že starání se je lidská přirozenost, je to slabina, způsob lidské reakce bez Boha v situaci, ve které člověk nemá žádnou moc ji změnit a jen ji tím zvětší. Říká nestrachujte se, podívejte se na ptáky v povětří a na květy na louce a potom říká - pokud se Bůh stará o ně, jistě se postará i o vás.

Chci si toto vzít k srdci a brát to osobně, protože On mi říká, že starání se není nikdy z Boha. Takto čtu svoji Bibli - když toto čtu a vidím něco a pokouší mě to, abych se staral - kdo ví, že můžeme být pokoušeni starat se? Ale já nebudu tíhnout ke starání se, protože jsem našel ve Slově, že starat se není z Boha. Proč? Protože Bůh mě miluje a je pro mě (na mé straně) a připravil pro mě zaopatření a pokud se stará o ptáky a květiny, pak se staral i o mě a bude i nadále starat. Potřebuji to přijmout a věřit tomu. Strach je úplná brána pro nepřítel. Nepřítel chce, abys se díval na okolnosti, kterými procházíš a bál se a obracel se k Bohu a křičel ""Pomoc!" A takto spousta z nás žila náš "křesťanský" život. Žili jsme si nějak a když přišly problémy, tak jsme volali a tak jsme spadli do věcí, o kterých Bůh říká, abychom je nedělali.

Takže chci trochu mluvit o Božím srdci k nám a o tom, že dal svého Syna. Pojdme do 2 Tim., chci abychom zde něco uviděli. Mám na srdci pár věcí, lidé, kteří mě znají ví, že toto říkám často - o moci jazyka. Kdo někdy slyšel, že "Bůh řídí úplně všechno a všechno co se stane je Boží vůle?" Kdo byl vychován věříc tomu? Budte upřímní, zvedněte ruku, kdo slyšel toto učení. Dobře. Mám pro vás otázku. Pokud Bůh úplně všechno řídí a všechno, co se stane, je Boží vůle, jak může být život a smrt v moci našeho jazyka? Pokud si Bůh přeje a má úplnou kontrolu, pak není žádná moc ve vašem jazyku a všechno to záleží na Bohu a vy nehrajete žádnou roli, můžete si říkat co chcete, ale stane se to, co Bůh chce, aby se stalo - pokud je tato teologie správná. Ale Bible učí, že život a smrt je v moci mého a tvého jazyka. Vidíte už, proč jste vyzýváni a nuceni ke starání se a strachu? Protože pokud mluvíte a vyznáváte strach, tak zmocňujete a posilujete ten strach, aby se naplnil a pak nakonec ještě přijdeme s tímto učením a řekneme, že to tak Bůh chtěl. A přitom jsme se mohli do toho dostat svým strachem.

Pokud Bůh přijde skrze svého Syna Ježíše, který je přesným vyjádřením Otce a říkal pouze co Otec říkal a dělal pouze co viděl dělat Otce, a Ježíš řekl "Nestarejte se", pak Bůh řekl "Nestarejte se". Chápete? Takže když Ježíš mluvil, Bůh mluvil. Takže to je skutečně Bůh Otec, který říká "Nestarejte se". Musíme si to vzít na srdce - pokud moc života a smrti je v našem jazyku na rozdíl od toho tvrzení "Bůh vše řídí, co se stane to se stane. Musíme se naučit nést a přijmout cokoli, protože Bůh ví, co dělá. - A potom říkáme, že všechno co se stane tak Bůh chtěl" - Tohle byla učena spousta lidí. Ale to se zde nikde neříká, naopak je napsáno, že lidé hynou pro nedostatek jejich poznání (Ozeáš 4:6; Iz 5:13). Neříká se tam, že hynou kvůli Boží vůli, ale pro nedostatek poznání - to znamená, že pokud získáme a přijmeme poznání, můžeme zastavit zkázu, ale pokud budeme říkat "co se stane, to se stane", pak nikdy nebudeme motivováni získat porozumění a necháme věci být, tak jak jsou - tak se nikdy nic nezmění. Potom se musíme ptát, co je vlastně slovo víra, jakou víru máme zachovat?

Spravedlivý bude žít z víry. Víra je uskutečnění vaší naděje a podstata věcí, v něž doufáme. Kdo z vás měl někdy naději tj. doufali jste, že se věci stanou určitým způsobem? Když věříte, že Bůh všechno řídí a že všechno, co se stane, dělá Bůh, to způsobí, že vaše víra se stane pasivní a nezapojená a stane se z ní pouze naděje tj. doufáte, že to dopadne takto, ale nemáte žádné zjevení, proč to tak může být. To platí v každé oblasti vašeho života. Jedna věc je mít naději, ale mít uskutečnění té naděje je věc druhá. - To znamená mít hmatatelnost těch věcí. Dává vám to smysl?

Podívejte - důkaz věcí, které jste neviděli. Takže pokud máte ve svém srdci naději na změnu něčeho, jak můžete mít důkaz toho, že "se se změní to, co jste ještě neviděli" - důkaz toho, že se to

může změnit a změni - jak to můžete mít, pokud nemáte ve svém srdci utvrzené, jaké je Boží srdce a Boží vůle? Pokud to nemáte utvrzené, pak naděje zůstává jen naděje. Křesťané po tisících mnoho generací volali pouze modlitby naděje a v našich "modlitbách" + "pokud to bude Tvoje vůle" jsme duchovně prohlašovali, že neznáme samotného Boha Otce, ke kterému se modlíme. Stále je pro nás tajemstvím a přitom Pavel píše Efeským, že tajemství bylo odhaleno. Bůh se zjevil jaký je skrze Ježíše a řekl "Ta dá :)". - Toto je v Písmu.

Bible říká "spravedlivý bude žít z víry" a "bez víry je nemožné líbit se Bohu" - jak to? Protože svět padl a existuje cesta, která se člověku zdá správná, a temnota přikryla zemi, ale Bůh je světlo a když Jeho děti žijí tváří v tvář temnotě a prohlašují světlo, věří ve světlo a vidí světlo, tak se to Bohu líbí. Ale pokud přijímáme svou situaci a definujeme Boha skrze ni, budeme oklamáni - [Boží] Slovo definuje Boha, ne naše zkušenost. Když někdo zemře a my řekneme "Bůh je vzal... Bůh je chtěl v nebi" a podobně, děláme velkou nespravedlnost, obzvláště pokud je to 25ti-letý člověk. || Co řekl svým učedníkům? - "Říkejte Království Boží je na dosah, uzdravujte nemocné, očistějte malomocné" - toto vyděsí většinu lidí, protože "uzdravujte nemocné" dělá již tak velké potíže mezi věřícími. "Očistějte malomocné" - "takových bych se ani nedotkl". Další říká "křiste mrtvé" - víte, že je 53 národů, kde je zdokumentováno vzkříšení lidí z mrtvých skrze víru v modlitbu ve jménu Ježíše? Věděli jste to? 53 národů, zdokumentované vzkříšení z mrtvých skrze jméno Ježíš. "Tý jo, jak to že se o takových věcech nemluví?" I kdybyste slyšeli, víte co udělá nevěra? Nevěra řekne, no a co ... bla bla.. Víra v Boha řekne "Skvělé sláva Bohu, vím, že jedná všude." Rozumíte?

Jednou jsem mluvil o nevěře a Bob mi poslal na lístečku napsané "Pro člověka v nevěře není žádné množství důkazů dostačující, protože si vždy bude hledat způsob, jak se vymluvit. Ale člověk ve víře nepotřebuje důkazy, protože důkazem je Slovo" - důkaz věcí neviditelných - takže nepotřebuji vidět, abych věděl, již jsem viděl! A moje vidění duchem způsobí manifestaci věcí zde. Můžete mít co [duchovně] vidíte. Moc života a smrti je v jazyku. Ježíš přišel a řekl - "nestarejte se" 365x v Bibli a není to náhoda, že říká "nebojte se, nestrachujte ...". Kolik dnů je v roce? Je náhoda, že 365x Bible říká "nebojte se nestrachujte, nestarejte se"? Co tím říká? - Strach není přípustný ani jediný den. Každý den beze strachu. Proč? Protože strach je brána.

Strach začne manipulovat vaším jazykem a jakmile přestanete věřit, začnete mluvit. Je udivující, jak jsme rychlí k mluvení naší nevěry, na rozdíl od mluvení víry. Tak rychle dokážeme mluvit, proč se věc pravděpodobně nemůže stát a budeme to opakovat celé dny, ale pokud si někdo dovolí říct, že je naděje, tak "dávej si pozor bratře, nevím, možná... bla bla" - Byli jsme oklamáni. Spravedlivý žije z víry, bez víry je nemožné líbit se Bohu - a přesto v dnešním věku, když máme mluvit víru, tak se v tom snažíme najít rovnováhu - něco nás vyděsí a je úplně normální mluvit nevírou. - "Víš, doktor mu řekl, že umře, podívej se na něj, je to na něm vidět, můj Bože, ubohá rodina, modlím se, aby až zemře, jeho rodina byla v pohodě..." - Jsme ovládáni našimi smysly. Někdo si dovolí povstat a říct "Postavme se tomu, modleme se, věřme, že ta věc bude odstraněna a Bůh je pozvedne a uzdraví." - "Ale no tak, nebudeme jim dávat falešnou naději, protože to by je zničilo ještě víc, protože by si mohli myslet, že bude žít i když se již smířili s tím, že zemře a" - Takže můžete stejně dobře zavřít tu Knihu a dát ji do police.

Víra přichází ze slyšení a slyšení skrze Slovo Boží. Víra nepřichází skrze sledování vaší situace, nepřichází skrze logické vysvětlení problému. Víra přichází, když se skrze Ježíše podíváte do Božího srdce. Odtud pochází víra, víra přichází skrze Slovo. Víra pracuje/se projevuje skrze Lásku - Kdo je Lásku? Bůh je Lásku, takže víra přichází, když vidíme že "tak Bůh miloval svět, že dal svého Syna, aby každý kdo v Něj věří nezahynul, ale měl život věčný - a nepřišel, aby svět odsoudil, ale aby skrze svého Syna svět zachránil" - Je Bůh pro nás? Víra pracuje skrze lásku, víra nefunguje skrze potřebu. Kdo ví, že když má někdo potřebu, tak se může modlit modlitbu "potřeby" se skříženými prsty a doufat, že se to stane? - To ale není Biblická víra, v tom není žádné zjevení

Boha. Ale k tomuto jsme byli sníženi a nemyslím to zle, ale byli jsme v církvi sníženi k modlení se takovým způsobem a pokud bychom řekli něco jiného, myslíme si, že bychom byli troufalí. Pokud budeme říkat, co říká tato kniha, nikdy nebudeme troufalí. Naše norma je Boží Slovo.

Slyšel jsem jak Bill Johnson říkal na CD, které jsem poslouchal - mluvil o ztrátě, selhání, porážce a říkal "Nikdy nemůžu dovolit, aby čemu nerozumím ovlivnilo co již bylo ve mně utvrzeno. Co již vím činí to co nevím bezvýznamné." To je hluboké, protože když něčemu nerozumím a rozum se probudí a začne klást otázky, které zpochybňují co již ve mně bylo ustanoveno, tak pokud já začnu pochybovat, tak člověk dvojnásobně je nestálý na všech svých cestách a nemyslete si, že něco přijme. Jsou věci, které musím ve svém systému věření chránit, nejsou na výměnu nebo na prodej, nedotýkejte se jich. Vidíte? Ale to je moje zodpovědnost - otázky "Proč? Jak? Kdy?...", všechny ty otázky, které neumíme nutně zodpovědět. Bill sdílel, že stejný týden ztratili někoho s rakovinou a někdo jiný byl z rakoviny úplně uzdraven - ze čtvrtého stádia, ani stopa v těle nezůstala. Říká, že utrpěli porážku a oslavili jejich bytí toho člověka s Ježíšem, truchlili s těmi, kdo utrpěli tu fyzickou ztrátu, ale opět pozvedli Slovo a zaútočili na tu rakovinu v druhém případě. Vidíte? Protože pokud řeknete "ano, Slovo sice říká, ale ... Pokud by Bůh chtěl uzdravit, tak by uzdravil... Takže jsme si dělali zbytečné naděje, že Bůh uzdraví každého" - a začnete říkat všechny podobné věci, které se zdají být logické (rozumné) a neuvědomujete si, že právě vytahuje špunt víry. Pokud přijmu takové přesvědčení, jak vůbec můžu někdy věřit?

Kdo ví - říkám to často, tak to snad někdo bude vědět - co jednoduše znamená slovo "věřit" ? Bob, co znamená věřit? "Úplně přesvědčen". Věřit znamená "být úplně přesvědčen". Kolik z nás je opravdu přesvědčeno ohledně Boží vůle? Řeknete to je troufalé znát Boží vůli. - Ve skutečnosti není - Ef 5:17 říká "nebuďte nerozumní, ale rozumějte co je Pánova vůle". Římanům 12:2 říká, abychom se nepřizpůsobovali tomuto světu, ale byli proměněni novým způsobem myšlení skrze novou obnovenou mysl, abychom mohli poznat, jaká je dobrá, přijatelná a dokonalá Boží vůle. Proč Ježíš chce, abyste znali Boží vůli? Abyste mohli mít uskutečnění své naděje a důkaz věcí, které jste neviděli. Chápete?

Nedávno jsem mluvil s jedním mladým pastorem, který dostal lékařskou zprávu, že jejich několik týdnů starému dítěti v lůně jeho ženy přestalo bít srdce. On se za to modlil stejně jako vy nebo já bychom se modlili a když byli na kontrole a stále srdce netlouklo, tak to dítě odstranili. Bavil jsem se s tímto mužem a on říkal "Vždy se cítím, jako by tam Bůh jen stál a sledoval, jak se modlím a nikdy se nepohnul, cítím, jako bychom pokaždé prohrávali i když se jdeme modlit s tím, že vyhraje..". Co říkal znělo zdůvodněně. Měl jsem velkou milost s ním mluvit, protože jste z něj slyšeli, že jde do těch věcí zmocněn svojí poslední porážkou - vědomý si minulé věci, která se nestala. A jde dál a je zde [před ním] další člověk a myslí mu jde "Bože, musím se modlit správně, musím alespoň stát..." A řekl mi že se cítí, jako by se již do toho radši nepouštěl. Kdo ví, že to je přirozená a logická lidská reakce? Ale úplně nebiblická a nikdy to není Bůh. Zde je proč. Protože vaše očekávání je velké. Pokud je vaše oko dobré, vaše nádoba je plná světla.

Zeptám se vás otázku: Když Boží Slovo říká "takto to je" a nezafunguje to tak, proč mě to odradí a stáhnou se a stanu se "moudrým" a najednou si na to najdu odpověď a výsledkem je ústup? Kdo ví, že Bůh je úplně charakterní, čistý, svatý? Každý z nás to přizná a bude to říkat, ale pokud tomu budeme opravdu věřit, jak to že činíme takové závěry v případech, kdy se naše zkušenost rozchází s Jeho Slovem a jak to, že couvneme z Jeho Slova kvůli naší zkušenosti? Přeci pro Jeho charakter bych měl jít po NĚM o to víc - protože někdo zemřel, měl bych Ho hledat a znát mnohem víc, pro charakter (poctivost, čestnost) Jeho Slova. Protože jestli Bůh říká "tak to je" ve svém Slově a On je Bůh, tak pokud se to nestalo, je někde chyba a určitě není na Boží straně a já se potřebuji držet pravdy. Ale nebe chraň, abych udělal velký krok zpět a řekl "Hm tak to se nestalo, to je tak matoucí, srdcervoucí..." - Co říkáte je "Jsem stále naživu a nežiji pro Boha, žiji pro své vlastní porozumění, moje vlastní city a pocity a couvnul jsem a jsem vyřazen, bez užitku, co se Boží moci týče".

Nesnažím se nikoho zranit, ale takhle to je a stává se nám to neustále. Pro Boží charakter a naši lásku k Němu - víme, že je všemohoucí a spravedlivý, pravdivý - protože to zaslubuje ve svém Slově, to by mě mělo povzbuzovat. Dokáže snad něčí nevěra zrušit Boží moc? Bible říká, že určitě ne. Takže pokud moje zkušenost neodpovídá Božímu Slovu, pak Boží charakter by mě měl povzbudit k tomu hledat Ho víc, protože moje zkušenost by měla odpovídat Jeho Slovu. Řeknu to frází "Ať přijde peklo, nebo velká voda, jdu po Bohu". Takže jsem tomuto mladému pastorovi řekl "Podívej, ta zkušenost by pro tebe měla být odrazovým můstkem k většímu hledání a ne ztrátou motivace. Jsi oklamán synu." A on to uviděl. ||

Když jsem telefonoval s tímto mužem - kdo ví, že při takovémto myšlení v této bolestivé situaci ze ztráty, se nachází na kriticky zranitelném místě své křesťanské cesty? Kdo ví, že se může "odpojit" a stále prožívat náboženské pocity, chodit do církve a kázat a vynechat z toho Boží moc? Pokud učíte Slovo bez moci, tak to zrovna můžeme Slovo přestat kázat, protože Slovo je moc. To je vážné tvrzení a zodpovídám za něj. Protože pokud to tak není, tak sami sebe degradujeme na lidi konceptů a to vypadá dobře na plánu, při diskuzi, ale skutečnost je taková, že naše srdce říká "jo, ale víš, že to tak nikdy nefunguje.. Ale sláva Bohu se v neděli dobře křičí a písničky jsou taky dobré a někdy načerpáme...", ale dlouhodobě jste bezmocní, protože si myslíte "tak se to nikdy neděje, nikdy se to nestane a kde jsou zázraky, vím, že Bůh může udělat cokoli, ale ve skutečnosti se ty věci nedějí". - A hned se nacházíte v náboženských pocitech a přitom zpíváte všechny správné písničky a neočekáváte vůbec nic.

Byl jsem v jedné denominační církvi a oni tam zpívali z kancionálů a já jsem zíral. Některé z těch písní jsou tak mocné. Zaspívali píseň a řekli teď si najděte tuto a tak zpívali, hrály varhany a já jsem říkal pastoru Don(ovi) "oni zpívají evangelium" a cítil jsem pomazání. Víte o čem mluvím? Řekl jsem jim - nesnažil jsem se dělat chytrého - řekl jsem "Víte, že zpíváte skvělé věci? Je tam moc, ale trápí mě, zda tomu opravdu věříte, nebo jste dovolili vašim okolnostem, aby vám říkaly, jaký Bůh je a přitom Bůh je takový, jak to zde zpíváte každou neděli, ale váš jazyk byl zmanipulován ke zpívání jedné věci a věření jiné. Zpíváte jednu věc a říkáte jinou." Protože se modlíme a někdy Bůh pomůže a uzdraví někoho, tak si myslíme, že jsme se modlili ve víře. Ale modlit se ve víře znamená modlit se úplně přesvědčen, že to je Boží vůle v té situaci.

Pokud Bible říká, že se hora pohne, pokud k ní mluvím a věřím, tak pokud se ta hora nepohne, pak budu upřímný před Bohem a řeknu "Bože, něco ve mně je převrácené, nebo mi někde něco chybí, ale potřebuji, abys to ve mně spravil, protože ta hora se má pohnout a mě již nebaví, že se nic neděje, protože se musí pohnout. Co si ta hora myslí, že se nehýbe, když Ty jsi Bůh?". Ale nebe chraň, abych řekl "Ale já jsem věřil." - Tím se snažím říct, že Bůh se nepohnul. Toto je můj pohled a já tak žiji a funguje mi to. Někteří lidé jsou tím dotčeni. Ježíš to řekl svým učedníkům přímo - je to kvůli vaší nevěře. Pokud takto mluvil k nim, zřejmě tak mluví i ke mně, když se to stane. Prostě to přijměte, protože moje Bible říká, že pokud mám víru a mluvím k horám - ke kolika jsme mluvili a kolik se jich pohnulo a kolik ne? Ty, které se nepohnuly, se musí pohnout, pokud věříme - není to Slovo Boží? Tak co říkáte na to, že nepřestaneme mluvit, ale přestaneme přemýšlet a zpochybňovat, a budeme mluvit dokud se neuchopíme víry, protože někdy je právě to charakter víry. - Když vaše mysl křičí všechno možné, jen ne pravdu jako "Pokud by byli uzdraveni, již by se to teď projevilo, modlili jsme se a modlili a modlili..". Lidé mi říkali, že v co věříme asi není pravda, protože "podívej se, nic se zatím nestalo", toto mi pár lidí řeklo. Kdo z vás zažil podobné věci ve vašem životě? Modlili jste se a dívali se, modlili jste se a přemýšleli jste, zase jste se modlili a najednou jste v polovině cesty začali měnit názor. Bible říká "nikdy neopouštějte svoje vyznání (pevně se držte) a nikdy necouvejte (nenechte se odradit)".

Zde je dobrý příklad - jak jsem říkal svoje svědectví - 11 dní jsem za sebou tahal svoji bezvládnou nohu v bolestech. Po pár dnech, co jsem s ní nevládl, jsem skončil i v nemocnici. Co kdybych po 8mi dnech změnil názor a přijal nějakou jinou "pravdu" fůj, fůj. Chápete? Když to

přijmeme, tak si myslíme, že to přijímáme jako pravdu, ale není žádná jiná pravda. ON je cesta, pravda a život. Takže pokud přijmu nějaké jiné smýšlení, pak jsem ztroskotal ve víře a definuji Boha podle výsledku situace, přitom když začnu myslet jinak, tak dostanu přesně čemu jsem věřil. A pak začnu říkat "Vidíte? Já sem vám to říkal." Jak jednoduché je očekávat, že někdo smrtelně nemocný zemře a věřit, že to je Boží vůle a když zemřou říct "Vidíte?". No tak, vyžaduje to víru, abyste věřili, že bude žít, vyžaduje to víru volat k Pánu, vyžaduje to víru jít Mu z cesty a nechat Ho to převzít.

Stali jsme se náboženští v tolika ohledech. Naučili jsme se chodit do církve a přitom Bůh nás učí, jak být Církev. Víte, že nás Bůh stvořil ke svému obrazu? Víím, že se ti zdá těžké tomu uvěřit Jirko, ale On tě stvořil ke Svému obrazu. Podívejte - On nás stvořil ke svému obrazu, ok? Ke své slávě, takže podle Boha jsme obrazem a slávou Boží na Zemi - to není nějaké moje troufalé tvrzení, to říká Bůh v Genesis 1 - Bůh nás stvořil ke svému obrazu. Sledujte. Člověk padl a všichni se poté rodili do hříchu. Mojžíš, když byl pak s lidem na poušti, tak prosí Boha, aby jim odpustil jejich přestoupení, 40 let jsou na cestě, která trvá 11dní a pokud byste s nimi mluvili, tak si mysleli, že Bůh je podvedl a vytáhl je na dlouhou cestu a že to je těžká cesta. Přitom to byla 11ti denní cesta a za těch 40 dní si mohli sami, ne Bůh a stěžují si a hřeší a Mojžíš volá o milost a oni si zase stěžují a hřeší a Mojžíš opět prosí za milost. Je tam místo, kdy Bůh říká "Dobře, odpustím jim", učiní ještě pár poznámek a pak řekne "Jako že jsem živ, tak celá země bude naplněna mojí slávou". Víte co říkal? "Toto je jen padlá lidská přirozenost, ano Mojžíši, odpustím jim, ale říkám ti, že pozvednu lidi skrze krev mého Syna a oni budou chodit podle mého obrazu a pokryjí zemi." Protože na počátku řekl "Učiňme člověka podle našeho obrazu a podle podoby Boha učinil člověka" a první věc co mu řekl bylo "Plodte a množte se". Řeknete "Ano, chtěl aby měli děti", ale je to mnohem hlubší - každé semeno se množí [dává vzrůst] podle svého druhu a Bůh ve mně má moc reprodukovat Sebe znovu a znovu, v tolika lidech, kolik jich věří.

Říká "Moje sláva zaplní zemi, jak můj lid vstoupí do víry nové smlouvy, odloží tu starou zděděnou Adamovu přirozenost, povstanou v nové přirozenosti - a Já pokryji zemi Svojí slávou, jistě jako že vody pokrývají moře." My si myslíme, že to je nějaká [záhadná] mystická Boží přítomnost. Ne to jsou lidé proměnění a změnění do Boží podoby, takže cokoli není Bůh musí být zničeno. Světlo je větší než temnota. Je to napsané někde v Exodus, možná v Numeri - kde Mojžíš prosí za lid a Bůh říká "odpustím jim, ale ponosou následky svého hříchu" - proč? Protože jsou pod Zákonem hříchu a smrti, takže je to takové smutné, ale uprostřed toho všeho Bůh říká "Jistě jako že jsem živ, celá Země bude naplněna mojí slávou". Miluji to. Co prorokoval? Rasu lidí vykoupených skrze krev Jeho Syna, kteří opět budou stát k Jeho obrazu, protože Římanům 8 mluví o tom, že jsme připodobňováni k obrazu Jeho Syna. Není úžasné, že Římanům říká, že jsme svobodní od hříchu, a církev neustále mluví o otročení hříchu? Jak neustále musíme hřešit a přitom Římanům říká, že jsme od toho svobodní. Není divné, že nemluvíme o tom, že jsme otroky spravedlnosti, jak se říká v Římanům? Jsem spoutaný spravedlností, jsem v řetězech, abych sloužil spravedlnosti a není to železná koule u nohy, ale Láska Kristova mě nutí, moje srdce mě zavazuje být ve správném postavení k Němu, protože to řekl. Není to skvělé? Bible říká, že jsme svobodní od hříchu a my jsme přitom podvedeni k mluvení, jakože jsme hříchem stále spoutáni. Mluvíme o tom, co je špatné a co nikdy nebude v pořádku a jak toho nikdy nedosáhneme a vždy budeme něco méně. Kdo z vás se přistihl, že takto mluví a nebo slyšel, jak takto lidé mluví? Já nemám ani čas takto mluvit.

Kristus v nás - to je taky dobré. Kristus v nás - naděje slávy. Jistě jako že jsem živ, celá Země bude naplněna mojí slávou. Kdo je naděje slávy? Kristus v nás. Sláva tj. zjevená Boží vlastnost, ať již jakákoliv. Víím, že to je Boží přítomnost, ale jakýkoliv projev Boží vlastnosti je považován za Boží slávu. Takže Kristus - to pomazání ve mně - je nadějí projevení Boha skrze mě. Pokud v Něj věřím, pak Jan 7:36 říká "z mého nitra plynou řeky živé vody". Proč z mého nitra? Ta řeka přináší život kamkoliv teče. Dochází vám to? Je to řeka života, je to moc Ducha Svatého. Ta samá voda teče skrze našeho ducha. Jsme stromy spravedlnosti. || Po celém břehu té řeky jsou stromy a každý kdo

se dotkne jejich listí, tak jejich plody je co? Uzdravení. To je hluboké že? Pokud budete přemýšlet ve Slově dnem i nocí, budete jako strom zasazený u živých vod, vaše listí nikdy nezvadne a budete přinášet ovoce. Vidíte to spojení? Já jsem strom :D Kdo mě zasadil? Pán, takže jsem troufalý, když říkám, že jsem strom? Já jsem si to nevybral, On mě zasadil a když to teď vidím, tak říkám "Díky moc, že jsi mě udělal stromem". Rozumíte? Někdy býváme falešně pokorní. Díky, že jsi mě učinil jako strom, díky, že jsem svobodný od hříchu, díky, že jsem stvořen ke Tvému obrazu a to kdo jsi Ty je ve mně. - To zní jako důvod pro skvělý den. My ale máme důvody pro špatný den - já ale žádné nevidím. Opravdu. Pokud najdete důvod pro špatný den, tak vaše oči hledí mimo Evangelium. Nic co můžete ve svém dni zažít není větší než čeho On dosáhl - k vám, pro vás a skrze vás. Spravedlivý žije z víry. Pokud si najdete důvod pro špatný den, váš jazyk bude manipulován a začnete mluvit smrt na místo života a když se dostanete hlouběji, tak se najednou začnete divit, jak to, že Bůh toto všechno dovoluje a ani si neuvědomíte, že jste naletěli. V tomto Evangeliumu hrajeme klíčovou roli. Jste klíčoví, protože On nás stvořil ke svému obrazu a řekl nám, abychom podmanili. Neřekl budte podmaněni.

Proto cítím vašeň jako teď, protože jsme ve válce a jsme povoláni vyhrát. On nám vždycky dává vítězství v Kristu. My jsme si to vyložili jako "i když zemřeme tak jsme alespoň žili". Ale Jeho Království je jako v nebi tak i na zemi. On řekl "na této skále vybuduji svoji Církev" - na jaké skále? [Písnička] "Ježíš je skála mého spasení..." || Na této skále vybuduji svoji Církev a brány pekla jí neodolají. Proč? Protože my jsme ti kdo útočí, brány nám brání a my je proboříme. Byli jsme podvedeni k myšlení, že ďábel pronásleduje nás. To je všechno převrácené. Bible učí, že my útočíme na brány, ale my přitom utíkáme před ďáblem. Jednoduše se jen bráníme. Hodně lidí říká - nezapomeň si navléct brnění. - A co takhle vytáhnout svůj meč? Óó. A meč, to je Boží Slovo. "Ó ochraňuj mě Pane" - tímhle způsobem můžete žít/jít a zapomenout na meč a myslet si, že jste si vzali brnění a mít strach ze svého dne, protože se staráte jen o to "co by se mohlo pokazit" a doufáte, že jste chráněni. - Ale pokud vytáhnete svůj meč, uvědomíte si, že máte v ruce něco, co usekne hlavu nepříteli. Máte v ruce zbraň, se kterou můžete bojovat, nejste neozbrojeni. Nejste vydání dni napospas, není to tak, že jen "doufáte, že Bůh se rozhodne vám ukázat svoji dobrou ruku" a nemusíte být jako "ó už je skoro večer a ještě se nic hrozného nestalo." Víte, že takhle lidé žijí a přemýšlí? "Modlím se za dobrý den, aby zítřek byl lepší, ..." - a co třeba si vzít a vytáhnout meč? To je útočná zbraň. Vypleníte brány pekla - vidíte něco, co není Bůh a jdete po tom - takto jsme nebyli v církvi vyučováni. Jsme vyučováni, abychom byli velmi pasivní, prostě chodili do církve, byli potichu, nikomu nevadili, prostě byli hodní chlapci... Pokud vidíte něco, co není Bůh, vidíte někoho v potížích, tak Bible říká, že máme moc s tím něco dělat. Potřebujeme tomu věřit, vyjít a nebát se selhání, protože pokud nevyjdete, tak jste již selhali. Mluvím úplně upřímně. ||

Chci zde něco utvrdit. Vzal jsem vás do Timoteovi a měli bychom si to přečíst, než zapomeneme, že jsme tam šli, a potom se na něco podíváme. 2. Tim 4:1 - Zapřísahám tě před Bohem a Kristem Ježíšem {to zní celkem ostře}, který bude soudit živé i mrtvé, a při jeho zjevení a jeho kralování: V 2 Hlásej Slovo {George, říká tvůj překlad "ne historické lekce?" To je výraz, který George používá - "dosud jsme v církvi kázali jen historické lekce, potřebujeme kázat Slovo"} přicházej s ním vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej se vši trpělivostí a s vyučováním. - Proč s trpělivostí? Protože to lidem často nedochází a lidé jdou a říkají "ano, dobře, ale, možná, vždyť je to jedno" a proto je tam ta trpělivost. Jsou lidé, kteří kázáním strávili dny, týdny a někteří stále ještě neviděli nějakou změnu, ale kdo ví, že Slovo je živé a pokud něco děláte vírou, pak to není zbytečné. Je to způsob, jak milovat lidi a sít pravdu do jejich srdcí.

Takže máte lidi, kteří nerozumí a volají "Ó, á ..." a vy s trpělivostí kážete neustále tu samou věc. Co je zajímavé je, že mi říkají "Ani nevím, proč ti vlastně volám, protože mi vždy říkáš to samé" - a já říkám "To je dobré, musí to být tedy dobré rady :D". Protože pokud by se rádce měnil - a On je Duch rady a moci, pokud nejsem ve spojení s Ním, pak bych mohl mít na výběr, mohl bych dovolit, aby jejich zkušenost ovlivnila moji radu. Mohl bych říct, "Takže jsme zkusili toto a toto a nefungovalo

to, takže udělejme ... protože Bůh někdy... " a najednou jsem mimo. Podívejte, Boží Slovo je Boží rada. Jeden kamarád mi řekl "Vždycky mi řekneš to samé" - já sem odpověděl "To je fakt, ale proč mi tedy pořád voláš? V čem je problém? :) Pochop to ;) Prostě to pochop." - "Ano, ALE..." - a právě to je ten problém, právě to ale. Řekl jsem mu "Podívej se, já ti čtu Písmo, nedávám ti své rady, já říkám "takto to říká Pán", je to napsané v Knize a ty říkáš ano, ALE". To "ano, ale" pochází z jeho zkušenosti, která je v rozporu s Knihou. Proč má "ano, ale" větší váhu než co řekl Bůh? To je problém. Proto jsme Boha rozkouskovali na mnoho částí a říkáme "Bůh je takový, někdy takový, Bůh dělá tohle, tímhle tě chce něco naučit, Bůh svrchovaně dovolil toto podle své vůle a Bůh ..." A kde jsme to všechno vzali? Skrze život Ježíše a nebo skrze to, jak jsme žili my? Potřebujeme se vrátit zpět ke Knize.

Říká Timoteovi "Každé Slovo. Nekázej svoje zkušenosti, kázej Slovo a tvoje zkušenosti se dostanou do souladu se Slovem, pokud nepřestaneš kázat Slovo". V 3 Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, nýbrž si podle vlastních žádostí budou shromažďovat učitele, aby jim říkali, co je jim příjemné; - Padlá lidská přirozenost nechce následovat víru. Následovat víru něco stojí, protože vás to vede k ukřižování vašeho rozumu/intelektu, ukřižování vašich názorů, ukřižování obecného poznání a lidského uvažování, všeho, co jste zdědili, když člověk zhřešil. [[Bůh vás neučinil ??? -17:42(moldable? choice), On mě neudělal ???, On]] Bůh mě stvořil, abych znal Jeho a Jeho Slovo. Když k nim ten had šeptal a dal jim jiný pohled/názor, byli podvedeni a následovali ho - Eva byla podvedena, když poslechla ten hlas a Adam byl podveden, když poslouchal ženu na místo Boha. Tehdy poznali dobro a zlo a byli jsme tomu poddáni, dokud jsme se znovuzrodili a i když jsme znovuzrození, stejně slyšíme ten cizí hlas, had v zahradě stále našeptává. On je pořád ve vaší zahradě Eden a říká "Opravdu Bůh řekl..? No tak, určitě Bůh řekl, že když se budete modlit a budete věřit, můžete být uzdravení? No tak, to je přeci jen pokud je to Boží vůle a správný čas, jinak se to nestane a kdo jsi, že si myslíš, že znáš Boží vůli? Určitě Bůh řekl, že se můžeš modlit a věřit za cokoli a mít to? Jasně, ale to jen pokud je Jeho čas, musíš si být jistý, že nejsi troufalý a nepřekračuješ hranici, najdi rovnováhu.. opravdu to Bůh řekl?" On stále šeptá... stále šeptá a je udivující, jak jsme náchylní k poslouchání toho hlasu a přitom Bůh to jasně zapsal zde v Knize.

Řekl jsem tomu mladíkovi - pastorovi, který minulý týden přišel o to dítě v lůně - "Potřebujete porozumět tomu co říkám. Pokud se modlím za 14 lidí a oni stejně umřou na rakovinu, tak si buďte jistý, že hledám patnáctého, protože takhle to nemůže být a musí se to změnit, protože Boží Slovo říká, že mohou žít. Nebudu psát nějakou jinou knihu nazvanou "Moje slovo". Budu věřit Jeho Slovu". Jak bych si mohl dovolit být tak troufalý, že bych povýšil svoji zkušenost nad Jeho Slovo, když On povýšil své Slovo nad své jméno. Doufám, že vám to dochází. || Nebuďme tak podvedeni, že bychom povýšili svoji zkušenost nad Jeho Slovo. Bůh je tak silný ve svém Slovu, že povýšil své Slovo nad svoje jméno. Řekl jsem mu "Kdyby zemřelo 14 lidí s rakovinou, na které jsem vkládal ruce, tak nikdy nebudu říkat - musím se stáhnout, najít rovnováhu, Bůh prostě nemyslí co se zdá, že říká, protože jinak by ti lidi byli uzdravení..." Proč nikdy nedojdeme k závěru, že my potřebujeme víc Boha? Proč nám to nenaznačí, že to musí být méně nás a více Jeho, a že potřebujeme být pohlceni Jeho Duchem a naplněni zjevením?

Asi nebudu daleko od pravdy, když řeknu, že v téměř 99% případů se modlíme, protože to křesťané dělají, ale naše motivace je problém na místo Smlouvy, kterou máme s Bohem. Téměř vždy se modlíme, protože máme problém a doufáme, že Bůh odpoví. Zřídka se modlíme a čelíme problému s postojem, že jsme v Kristu. V tom je obrovský rozdíl. A v tomto se mnou Bůh jedná, abych to vždy viděl a ke všem věcem přistupoval z Boží perspektivy. Ne jen proto, že můžu, ale proto, že jsem znovuzrozený a jsem podle Jeho obrazu a On řekl podmaňte si. "Dobře, ano Pane." Chápete? A tyto znamení budou následovat ty, kteří uvěří. Tohle je pro mě tak usvědčující. - Jak můžeme říkat, že jsme věřící, pokud nejsou žádné znamení v našem životě nebo církvi? Mluvím na tvrdo. Jak můžeme říct, že věříme, když nejsou žádná znamení? Říkáme "Ale neměli bychom se honit za znameními", ale o tom se tam nemluví, říká to "znamení následují víru". Znamení následují

vás. Jak vy věříte, tak znamení se dějí/následují. Rozumíte? || Protože se sem vkradly lži a okrádají nás a berou nám vítězství a my si to neuvědomujeme. Malé zádrhely v našem myšlení, proto vyučujeme, podporujeme a povzbuzujeme, abychom jeden druhého vyburcovali zpět k dobrým skutkům. Uzdravit a obnovit lidstvo je Boží vůle.

Někteří lidé nesnesou - seženou si teology co budou kázat, co je jim příjemné a budou poslouchat učení, které nevyžaduje žádnou víru. Lidé nechtějí být vyzýváni. Začnete učit čistotu, posvěcení a život pro Boha a spousta lidí to nechce slyšet. Začnete učit vydání se, položení svého života a "pokud nejste pro Něj, jste proti Němu" a "pokud s Ním neshromažďujete, rozptylujete" - tohle spousta lidí nechce slyšet. Lidé se snaží přijít s věcmi jako "Jednou zachráněn, navždy zachráněn. Ať se stane cokoli stále jsem znovuzrozen.." a snaží se bránit svoje porušená svědomí. Zamysleme se, kam jsme až dospěli. ON říká "věřte, buďte pokřtěni a budete zachráněni." Tohle nekázal nějaký kazatel, toto řekl Ježíš a my se přitom ptáme "No a musíš být pokřtěný, abys byl zachráněný?" Kdo z vás někdy slyšel tuto otázku? Ježíš řekl "věřte, nechte se pokřtít a budete zachráněni", takže jak se vůbec můžeme ptát? Jen věřte, nechte se pokřtít a následujte Pána. Všichni chceme milost a svobodu a pak řešíme zákonické otázky a pokud kazatel káže zákonicky "ukamenujte" a vede církev, tak se tomu bouříme a pak říkáme "nemusíš být pokřtěn, abys byl zachráněn, jen věř ve krev". Ale to není otázka, Ježíš řekl "a pokřtí se", tak jak se můžeme vůbec ptát? Poslušnost je lepší než oběti, prostě poslouvejme Pána. Dávám smysl? Nejsem na nikoho tvrdý. Ježíš to takhle řekl, proč my to zpochybňujeme? Dělejme co Pán říká.

Líbí se mi, co mi Todd ukázal o Marii. Víte, co řekla Marie, když Ježíš změnil vodu na víno? Řekla "Udělejte všechno co vám řekne". Toto řekla matka o svém chlapci. "Udělejte všechno co vám řekne". Pokud chcete nějakým způsobem ctít Marii, ctěte ji pro tohle a řekněte "Ok, Marie to zní jako moudrost" :) Nemusíte ji "zdrávasovat", jen souhlaste.

Poslouvejte. V 4 Odvrátí uši od pravdy a uchýlí se k bájím. - To je smutný den, to je oklamání. Co vás činí svobodnými? Pravda vás činí svobodnými, takže zvažte, jak je smutné, když se od ní lidi odvrátí. Vsadím se, že vím, kdo za tím "odvrácením se" stojí. ON neřekl "zůstáváním ve své ideologii, rozumnosti, v interpretaci vašich zkušeností", ale říká "pokud zůstanete v mém Slově poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí". Pokud se odvrátíte od pravdy, tak jste zničili naději na svobodu. Pokud dovolíme, aby náš problém, krize, nebo čemu nerozumíme ohledně svého problému, nás odvrátili od hledání více pravdy, pak jsme ztroskotali. Pokud se něco neděje podle toho co říká Slovo, pak potřebuji nepřestat bušit to co vidím tím co říká Slovo, nepřestat. Není napsáno "nepřestaňte klepat"? A my říkáme "Hm, tak už se nějakou dobu modlíme a pokud by Bůh chtěl odpovědět, tak už odpověděl." Kdo z vás již něco takového slyšel? Zřejmě musíte změnit způsob, jakým se modlíte, protože hádám, že Bůh není hluchý a už se mu to doneslo, a pokud byste se modlili správně, zřejmě by jednal.

Najdete zaslíbení, které je "Ano a amen" a nikdy ho nepustíte. Klepáte a klepáte a váš rozum se najednou ozve - klepete, z domu jsou vidět světla, obě auta jsou zaparkovaná u domu, jste si jistí že jsou doma a nepřestáváte klepat - a po pěti minutách klepání vám přijde "Pokud by byli doma, pak by už přišli ke dveřím... Já vím co, přišel k nim nějaký známý a vzal je někam na večeři, protože jinak by již otevřeli, pokud by byli doma." - A odejdete a oni se právě sušili a oblékali po sprše. Oni tě slyšeli, ale nemohli přijít a tys je nemohl slyšet křičet "za minutku jsme tam" a rozumově ses rozhodl a když jsi zabočil za roh, tak se otevřou dveře "to je divné jsem si jistý, že někdo klepal" - a vy jste již pryč, protože jste si vymluvili, že by někdo byl doma. Obdobně to je i v duchovních věcech. Takže pokud něco vidím ve Slovu, tak obdobně jako s tím příkladem - "Bůh je doma". Přistupte směle k trůnu a přijměte milost a pomoc v čas potřeby - tam je všechno co právě potřebuji. Není tam napsané "jen pokud ovšem se Bůh rozhodne dát vám milost zrovna tehdy, protože jeho svrchovaná vůle..."

Odvrátí se od pravdy a uchýlí se k bájím. Poslouvejte. Chodil jsem do církve celý svůj život, od

22 let do 33 někdy jo, někdy ne, ale do 20 let jsem chodil neustále. Teď budu mluvit ze srdce. Nikdy jsem neviděl nikoho uzdraveného, nikdy jsem neviděl zázrak, upřímně - vidíte toto kolečkové křeslo? - Vzpomínám si, jak jsem přemýšlel, když jsem slyšel lidi mluvit o Slově a viděl někoho na vozíčku, říkal jsem si "Co tenhle - proč jsou tedy na vozíčku? Modleme se ať vidíme zázrak.." ale byl to sarkazmus v mém srdci. Čím víc toto děláte, tak se zbavujete odpovědnosti Slova. Jinými slovy jen osočujete a kritizujete. Vzpomínám si, jak jsem jednou byl v církvi, bylo mi 20, můj život byl v nepořádku, byl jsem arogantní a pyšný a je to div - pokud by Bůh nebyl milostivý, pak by mě zničil, ale to neudělal, On mě změnil, zachránil, smiloval se nade mnou a já Ho za to miluji.

Vzpomínám si ale, jak jsem se na tom shromáždění podíval na někoho na vozíčku a pomyslel jsem si, že káže Slovo bez jakéhokoliv uvolnění víry. Právě kázali jedno z těch kázání o moci "u Boha je všechno možné", ale nikdy se za nikoho nemodlili ani neaktivovali Tělo, aby věřilo, nebo cokoliv. Jen kázali a pak jsme šli domů. Vzpomínám si, jak jsem tam seděl a říkal jsem si "tak dobře, tak se běžte modlit za toho na vozíčku a uzdravte ho" a protože oni to neudělali, tak sem si tím omluvil svoji nevěru. Chápete? Od té dobych se znovuzrodil, byl jsem naplněn Duchem Svatým a ponořil jsem se do [Božího] Slova ve své ložnici a povstal jsem ve víře a bez přehánění - viděl jsem stovky lidí uzdravených . Viděl jsem zmizet nádory, viděl jsem dvoje slepé oči otevřeny, spoustu hluchých uzdravených, viděl jsem mnoho. Viděl jsem mnoho, ale neviděl jsem nic, dokud jsem to neviděl v [Božím] Slovu a nezačal tomu věřit a jednat podle toho. Zeptám se vás "je to náhoda?" Co jiného bylo špatně všechny ty léta předtím? Neviděl jsem a nevěřil jsem tomu, co je zde napsané, ale bylo to zde napsané celou dobu. A jakmile jsem to uviděl ve Slovu, tak "[překvapením]".

První člověk, za kterého jsem se modlil, měl zdegenerovaný disk a potřeboval "náhradu", protože měl kost na kosti. Byl jsem 3 měsíce znovuzrozený, modlil jsem se a Bůh dal nový disk mezi ty kosti. 3 měsíce v Pánu... Víte, co jsem se modlil? "Pane, tys řekl - četl jsem to ve své ložnici - že pokud se budu modlit a vkládat ruce na nemocné, ty je uzdravíš, bude jim dobře a pokud budu cokoliv žádat Otce ve Tvém jménu Ježíši, On to udělá. Otče, ve jménu Ježíše, vložil bys nový disk do jeho zad." - To je všechno co jsem se modlil. A ten člověk se na mě podíval a zeptal se "to je všechno?" a já odpověděl "Jo", to je všechno co pro tebe mám člověče :D. On se otočil a šel jako by se nic nestalo ke svému autu. A já sem se cítil dobře, protože sem poslechl, cítil jsem se dobře, byl jsem 3 měsíce v Pánu. Směji se tomu a říkám lidem, že jsem duchovně měl velké plínky a ani sem pořádně nevěděl co dělám. Prostě jsem to právě našel ve Slově, že pokud se jich dotknu, mohou být uzdraveni a pomyslel jsem si - tak to se ho musím dotknout - dávalo mi to smysl, nikdo mi neřikal, že to mám dělat - ne přirozeně, ale Duch Svatý mě podnítil.

Ten člověk jel na MR vyšetření, protože měl jít naléhavě na operaci - já nevím, proč to Bůh dělá, ale když vidíme, jak se belhá ke svému autu, tak je to pro nás kámen úrazu, myslíme si, že jsme se modlili naši skvělou modlitbu - kdo ví, že to není naše skvělá modlitba? Je to Jeho velké jméno. Ale my si myslíme, že jsme se skvěle modlili a nic se nestalo.. Já sem se cítil dobře "modlil jsem se, udělal jsem co jsem měl". A toto je pravda, nelžu vám - on přišel tu noc do práce a šel úplně normálně. Když jsem se zeptal "Co se stalo?", tak řekl "Víš tomu nebudeš věřit" - "zkus mě" - sedí na tom vyšetření a když doktoři vidí výsledky, tak jsou vyvedení z míry. Když se jich zeptal co se děje - měli předchozí a nový výsledek na světelné tabuli a porovnávali je - tak na tom starém bylo jasně vidět, že tam je kost na kosti, žádný disk, a na tom novém snímku byl perfektní disk. Takže hned po modlitbě se nestalo, že by říkal "Člověče, jsem uzdravený", ale on se na mě tehdy díval jako "díky, pěkné gesto..." Přijel na vyšetření a v době než pořídili ten snímek tak Bůh přišel a udělal to. On je Bůh. My říkáme že věříme, že vdechl do hlíny a vyskočil člověk. - Pokud bychom tomu opravdu věřili, pak by nám spousta dalších věcí nepřípadla tak těžkých.

Nedávám domácí úkoly, ale všichni někdy zítra pojedeme domů - přivstaňte si a běžte na zahradu, zformujte nějakou hlínu a přemýšlejte o tom. A představte si, jak Bůh jen vdechne

a vyskočí člověk. To je husté, to je stvořitelská moc. Každý dobrý křesťan zde řekne, že věří, že Bůh takto stvořil člověka, ale nevěříme, že může spravit zlomenou ruku a nebo napravit něco, co bylo špatně? Nedokážeme přemýšlet, že může prostě zničit rakovinu a vyhnat ji z těla? On vdechl do hlíny a stala se Jeho vůle.